

του Ψυχάρη και του Φιλήντα οι καμουτσικιές σφυρίζανε και κελαιδούσανε κάπου κάπου χαρούμενα απ' τὰ δοξασιμένα μπιντένια του.

Τώρα τὸ κάστρο, πόσο ἔρημο, στέκεται μὲ τὴ θλιμμένη παντιέρα του μετζάστρα.

Ὁ γιὸς ξάπλωσε κοντὰ στὸν Πατέρα. Δυὸ ἀγνά δείγματα τῆς ρωμαϊτικῆς παλληκαριᾶς. Μιά ἀκόμα γλυκόλαλη λήρα τσακίστηκε στὸ νέο Ἑλληνικὸ Παρνασσὸ. Τὸ σπιτάκι στὸ Μαρουσι, ποὺ ἀηθόνιζε ἀπ' τὸ στίχο κι' ἀπ' τὰ νοιχτόκαρδο γέλιο, βραισιμανταλώθηκε. Ἀπέσθετο τὸ λαλον ὕδωρ.

Μιά μητέρα, μιὰ κοπέλλα κ' ἓνα ἀγοράκι ἔρηνονε πάνω στὸ παλληκάρι: ποὺ τὸ πικραμένο τάχειλι του ἔκλεισε πάνω σ' ἓνα στίχο.

Μαζὺ τους κλαίνε ὄλο: ὄσους τὸ πεπρωμέν μοίρανε μὲ τὴν πικρὴ σφραγίδα τῆς τέχνης, ποῦνε ὄλη φλογερὴ Ἀγάπη καὶ ποὺ θὰ πεῖ θυσία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ἀπὸ τὸ «Ταχυδρόμο Μυτιλήνης»

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

ΒΗΛΑΡΑΣ

[Ἀντιποιητικὸ σημεῖωμα γιὰ ὄνομα ποιητῆ. Στὴ μνήμη τοῦ πρώτου μακαρίτη Πάνου Ταγκόπουλου.]

Σὲ καθεμερνή ἐφημερίδα μνημονεύτηκε τελευταία μιὰ ἐτυμολογία τοῦ κ. Βλαχογιάννη γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἐτυμολογία ποὺ τὸ θέλει: νὰ γράφεται: Βιλλαρᾶς. Μπρωῖ ἀδίσταχτα νὰ πῶ πὼς δὲν ἔχει: καμμιά δάση ἢ τέτια ἐτυμολογία. Ὁ σεβαστὸς Ἐπαχτίτης, ποὺ τόσο καλὰ τάπε, πρὶν λίγον καιρὸ, τοῦ Χατζιδάκη, σχεδὸν ἀκολούθησ' ἐδωπέρα τὸν ψεύτικο Χατζιδάκη: ὁρῶ στὴν ἐξήγησιν τῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων. Τὸ Βηλαρᾶς δὲν εἶναι παρατσούκλι οὔτε κ' ἐπαγγελματικὸ ὄνομα, ὅπως ἴσως τὸ ξήγησαν ἢ θὰ τὸ ξηγήσουν ἄλλοι. Εἶναι βαφτιστικὸ μεγαθυρικόν. Στὶς «Βόλτες ὀνοματολογικῆς» σελ. 231 τὸ σχετίζω μὲ τὸ Φιλαρᾶς. Χωρὶς νὰποκηρύξω τελειωτικὰ τὴν συσχέτισιν αὐτῆ, δίνω ἐδῶ ἀκόμη μιὰν ἐρμηνεία, ποὺ μοῦ φαίνεται πιθανώτερη:

Τὸ ὄνομα πρέπει νὰ γράφεται μὲ Ι, ἀλλὰ γι' ἄλλο λόγο, γιὰ κείνον ποὺ καὶ τὸ ἀνεψιὸς λ.χ. ἔγινε ἀνεψιὸς, ἐπειδὴ δηλ. ἢ προηγούμενη μορφή του, ποὺ ἀπαντιέται ἀκόμη σὲ συνονόματους, εἴταν Βελαρᾶς. Ὁ μεγαθυρικὸς αὐτὸς τύπος σέ-ρας, ὃ γνωστὸς ἀπὸ τόσα ἄλλα, ὅπως τὰ Νοταρᾶς (ἀπὸ Νότης = Παναγιώτης), Παναγιωταρᾶς, Γεωργαρᾶς, Κωσταρᾶς, Ζωναρᾶς (ἀπὸ Ἰζώνης) κτλ., ἔγινε, ὅπως καὶ τὸ Βελάρης, ὄνομα ποὺ θρίσκειται καὶ τώρα ὡς οἰκογενειακὸ στὴ Β.Δ. Στερεὰ Ἑλλάδα, ἴσως κι' ἄλλοῦ, ἀπὸ τὸ βαφτιστικὸ Βέλης, ποῦχει καὶ μορφή Βέλος. Τὰ Βέλης καὶ Βέλος, πούναι καὶ μακεδονίτικα κτλ., ἔχουν κι' ἄλλα ἀκόμη παράγωγα, τὰ χαϊδευτικὰ Βέλο-

ρος, Βέλτορος, Βελτσιδής κι' ὅποιο ἄλλο. Ἐπίσης, χωρὶς νὰ εἶμαι ὀλίγετα δέβιας γι' αὐτὴν χωρεὶ κι' ἄλλη ἐρμηνεία, πιστεύω πὼς τὸ βαφτιστικὸ αὐτὸ εἶναι τὸ β' συστατικὸ μέρος καὶ τῶν οἰκογενειακῶν Κομποβέλης, Κουτσοβέλης, Κωτσοβέλης, Γεωργοβέλης, Σαροβέλης κλπ., ποὺ ἀπαντιοῦνται στὴν ἴδια περιοχὴ, ὅπου καὶ τὰ Βέλης-Βελάρης. Ἀπὸ τὸ ἴδιο Βέλης, κι' ὄχι ἀπὸ τὴ λέξη βελούδο, ἔγιναν, ἐξὸν ἂν εἶναι ἰταλικά, καὶ τὰ Βελοῦδος-Βελοῦδης, ἀπ' ὅπου καὶ τὸ καθαρουσιανικὸ Βελοῦδος, ἐπίσης καὶ τὸ Βελέντζας (Ὅχι ἀπὸ τὴ λέξη θελέντζα).

Πήραμε φόρα κι' ἀπὸ τὸ Βηλαρᾶς φτάσαμε στὸ Βελέντζας. Ὅσο κι' ἂν φαίνεται, τὸ πῆδημα δὲν εἶναι: σὰν τὸ παροιμιᾶκὸ τῆς Ρόδου. Θὰ τὸ ξηγοῦσα πλατύτερα, ἂν εἶχα τόπο. Ἴσως τὸ κἄνω σ' ἄλλῃ, περίστασι ἄλλοῦ, ἂν ὑπάρξει ὄρεξι γιὰ συζήτησιν πάνου σ' αὐτὸ τὸ θέμα τῶν ὀνομάτων. Ἡ ὄρεξι αὐτῆ δὲν πιστεύω νὰ λείπει, μοῦ φαίνεται: μόνο πὼς ἐμποδίζει τὸ φανερῶμά της ἓνας κακὸς καὶ μπόσικος φόβος. «Μὴ κίνοι... τὰ κακῶς κείμενα», συμβουλεύει: ἢ ἐφημερίδα π' ἀναφέρει: τὴν ἐτυμολογία γιὰ τὸ Βηλαρᾶς. Μὰ ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν «κακῶς κείμενα». Μόνο κείμενα ὑπάρχουν, ποὺ πρέπει: νὰ ἐρευνηθῆ, ὅποια κι' ἂν εἶναι, καὶ ποὺ σὲ τίποτα δὲ θλάφτει ἢ καθαρῆ, γι' αὐτὰ ἀλήθεια. Ἡ πλαστογραφία μόνο θλάφτει: ὃ καμικὸς φόβος γιὰ τὴν ἐρευνα.

Σημ. Σημειῶνω ὅτι ὑπάρχει: καὶ Βήλης οἰκ. στὴν περιοχὴ τῆς Καρδίτσας, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ξέρω ἐξὸν τὸ Βηλαρᾶς ἄλλα μὲ τὴν ἴδια ἀρχὴ Βηλ—, δὲν μπορῶ νὰ κρίνω ἂν ἔχει: καμ μιὰ σχέση καὶ νὰ τὸ λογαριάσω.

Ι. ΣΤΑΜΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ ΤΥΠΩΜΕΝΑ ΣΕ ΒΙΒΛΙΑ

- 1915 «Πρόξες» Πεζὰ ρυθμικὰ τραγούδια
- 1916 «Δροσοσταλίδες» Ποιητικὴ Συλλογὴ
- 1921 «Λυρικά» Ποιήματα
- 1923 «Γυρίσματα στὸ Ξέφωτο» »
- 1924 «Λουλούδια-Ἐρωτες-Ταξίδια» Πεζὰ τραγούδια
- 1928 «Ζωὴ ποὺ πέρασε» Ἱστορίες τοῦ Πολέμου καὶ τῆς Παλιᾶς Ἀθήνας
- 1929 «Ἐνα διαμάντι τοῦ Αἰγαίου» Λυρική περιγραφή τῆς Μυτιλήνης

ΓΙΑ ΝΑ ΤΥΠΩΘΟΥΝΕ

«ΘΡΗΝΩΝΤΑΣ» Ποιήματα
Δύο Τόμοι Διηγήματα

ΤΟ ΝΕΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ
“ΛΥΡΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ,,

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

“ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ,,
Μ. ΦΙΛΗΝΤΑ

Έκδοση : «ΦΛΑΜΜΑ»
ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΦΘΟΝΙΔΗ

ΕΞΕΔΟΘΗ:

ΤΟ ΜΑΣΤΙΓΙΟ Κ'ΟΙ ΠΟΛΥΕΛΛΙΟΙ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΟΥ

ΘΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

— ΕΝΑΣ ΠΟΛΛΑΠΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΚΥΝΙΣΜΟΥ —

Έξη διηγήματα, με εικόνες gors-texte, σε έκδοση βιβλιοφίλων
Τιμή δρχ. 25.
Βιβλιοπωλείον «ΕΣΤΙΑΣ» 50 όδος Σταδίου, Άθηναι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δρ. 1.205.000.000.—
Καταθέσεις (τῆ 31ῆ Δεκεμ. 1930) \$ 7.150.000.000.—

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 51 MAIDEN LANE
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ 33 S. CLARK STREET.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὄρους.

Δέχεται καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
NEW-YORK, 51 MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τὰς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.
Κεφάλαια ὀλοσχερῶς καταβεβλημένα . . . \$ 1.500.000.—

